

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 83:

Forslag til varemærkelov.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 23/1 91).

Sammen med denne sag foretoges den under punkt 8 på dagsordenen opførte sag, nemlig:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 84:

Forslag til fællesmærkelov.

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 23/1 91).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Forhandling

Lotte Henriksen (S):

EF's første direktiv om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker er årsagen til, at der nu er fremsat forslag om en helt ny varemærkelov og fællesmærkelov.

Dette direktiv er ikke det eneste internationale initiativ, lovforslaget søger at tage hensyn til. En kommende forordning om EF-varemærker har allerede sat sit præg på lovforslaget. Den internationale varemærkeregistrering, Madridarrangementet samt protokollen hertil har også påvirket lovforslaget.

Jeg vil ikke gå ind i de enkelte paragraffer, men skal dog alligevel omtale nogle punkter.

EF-direktivet betyder, at der nu indføres en brugspligt i den danske varemærkelovgivning.

Det er efter Socialdemokratiets mening en udmærket måde at få effektiviseret varemærkeregistreringen på, og vi ser ingen problemer i denne brugspligt.

I lovforslaget opereres der med gebyropkrævning ved registrering af varemærker. Man kan spørge, i hvor stort et omfang gebyropkrævningen vil spille en rolle i finansieringen af Patentdirektoratets ændring af opgaver.

Efterkommelsen af EF-direktivet skal ske inden udgangen af 1991, og det er på det grundlag naturligt, at ministeren gennem lovforslaget søger direktivets artikler indarbejdet i dansk varemærkelovgivning.

Derudover vil det være relevant at få oplyst, hvor langt forslaget til forordning om EF-varemærker er nået i beslutningsprocessen. Er det f.eks. besluttet, i hvilket EF-land EF-varemærkemyndigheden skal placeres, og hvad har den danske regering foretaget sig i den forbindelse? Forslaget til forordning om EF-varemærker optræder allerede nu i forslaget til den kommende varemærkelov uden sikkerhed for at blive vedtaget før 1993 ifølge ministerens skriftlige fremsættelsestale.

Socialdemokratiet stiller sig positivt til en internationalisering af varemærkeområdet, men vi vil nøje følge, hvorledes implementeringen kommer til at foregå. Spørgsmålet om EF-direktivet og forordningen om EF-varemærker har ifølge Folketingets Internationale Afdeling været på Markedsudvalgets dagsorden i 1987, 1988 og 1989, men tilsyneladende er EF stadig ikke nået til enighed om forordningen om EF-varemærker.

De økonomiske og administrative konsekvenser af den internationale varemærkeregistrering – det er lovforslagets kapitel 8 – kan ifølge bemærkningerne til lovforslaget ikke opgøres på nuværende tidspunkt. Jeg vil da håbe, at der under udvalgsbehandlingen kan blive lidt mere klarhed om de økonomiske konsekvenser.

Samtidig åbner lovforslaget mulighed for, at Danmark ratificerer protokollen til Madridarrangementet og det eksisterende Madridarrangement om international registrering af varemærker. Det vil være en klar fordel for danske varemærkeindehavere, at adgangen til international registrering kan ske gennem dansk varemærkeregistrering. Her tilgodeser protokollen med de ændringer, det så kommer til at betyde

[Lotte Henriksen]

for Madridarrangementet, fint det danske behov for at få kontakt til et internationalt registreringssystem. Men det kan undre, at ingen af de nordiske lande, ej heller Storbritannien eller USA, er medlem af Madridarrangementet. Det må i udvalgsarbejdet også undersøges, om der er ændringer på vej i dette forhold, siden dansk erhvervsliv nu ifølge den skriftlige fremsættelse af L 83 og L 84 viser stor interesse for Madridarrangementet.

Socialdemokratiet tilslutter sig principielt lovforslagene, men varemærkeretten er et kompliceret område, der kan kræve en omfattende udvalgsbehandling, der bl.a. afklarer nogle af de her stillede spørgsmål. Med hele den internationalisering, der samtidig søges taget hensyn til i loven, må det nok også vurderes, hvordan en opfølgning bedst sker.

Kai Dige Bach (KF):

De to lovforslag om henholdsvis varemærker og fællesmærker er en modernisering af de nu gældende danske love og samtidig en ajourføring af EF's 1. direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om varemærker.

Det er noget nyt her i landet, at der indføres brugspligt som en forudsætning for beskyttelse af et mærke. Men det virker rimeligt, at registreringen kan ophæves, hvis et mærke reelt ikke benyttes. Det betyder, at gode mærker vil komme ud og bestille noget frem for bare at ligge i en skuffe med kun det ene formål at forhindre, at de kommer andre til gavn.

Lovforslagene er grundigt forberedt og har været til høring hos mere end 27 organisationer, ministerier, udvalg og virksomheder.

På mit partis vegne kan jeg anbefale lovforslagene.

Pia Larsen (V):

Da mit partis ordfører ikke kan være til stede her i dag, skal jeg kun kort sige, at Venstre kan tilslutte sig de to lovforslag.

Tommy Dinesen (SF):

Jeg må sige, at forslaget til varemærkelov er noget kringlet, og det er også omfangsrigt. Jeg har ladet mig fortælle, at når det er kringlet, så er det, fordi det er oversat fra fransk ord for ord, og det gør det i hvert fald ikke nemmere at læse på dansk.

Men der er nok ingen tvivl om, at der er brug for en ændring på dette meget komplicerede område. Loven stammer jo fra 1965, og noget er der i hvert fald sket siden.

Jeg vil prøve at lave nogle eksempler på, hvad den lov, man har haft indtil nu, har betydet. F.eks. er det inden for landbrugssektoren helt nødvendigt, at man får nogle beskyttede varemærker; det er der ingen tvivl om. Der vil ganske givet i fremtiden være nogle, der gerne vil efterligne danske landbrugsvarer, og det har der også været eksempler på.

Det samme gælder et firma som Lego, som, efter hvad der står i dagspressen, har brugt millioner af kroner på at beskytte deres logo og de produkter, som de laver på fabrikken.

Det virker også forkert, at f.eks. en margarinefabrik kan fastholde, at et bilfirma ikke må bruge et navn, fordi den har forret på navnet, selv om den ikke har brugt det i mange, mange år. Det, der vil ske med den nye lov, er, at hvis man ikke har brugt et navn eller et mærke i 5 år, så er der andre, der kan og må bruge det.

Vi mener, det forslag, der ligger her, er en landvinding. Selv om EF ikke ligefrem er vores kop te, så mener vi nok, at der bør gøres noget på området, og at man beskytter nogle af de markedsrettigheder, der er, kan vi ikke have noget imod.

Et af de problemer, der kan være i det her, tror jeg er, at de små industrier måske ikke i fremtiden vil have kapacitet til at finde ud af, hvor de skal henvende sig, og hvad de skal gøre for at få hjælp på dette område. I den forbindelse gør det jo ikke sagen nemmere, hvis det kontor, der skal godkende varemærkerne, bliver placeret i Madrid, for det giver i hvert fald nogle ekstra sprogvanskeligheder. Derfor vil jeg godt spørge, om det er endeligt fastlagt, at det skal ligge i Madrid.

Jeg vil også godt spørge: Hvad er baggrunden for, at Danmark ikke har lagt billet ind? Der er jo en masse arbejdspladser; selv om det nok er inden for papirussnerbranchen, så er der i hvert fald mange arbejdspladser i det her, og der vil også blive flere i fremtiden. Hvis det er med baggrund i, at man har lagt billet ind på miljøagenturet, kan jeg delvis forstå det, men jeg vil godt have at vide, hvor langt man er kommet her.

Selv om det er meget kompliceret, skal det selvfølgelig ikke afholde os fra at være meget positive over for lovforslagene.

Annette Just (FP):

Fremskridtspartiet ville helst, at det var helt unødvendigt med den slags love, for det giver selvfølgelig en masse bureaukrati. Men når man nu skal have dem og vi nu har besluttet i EF-sammenhæng, at vi skal have dem, så er det såmænd slet ikke så tosset, det, der ligger her.

Der er en del spørgsmål, vi vil stille i udvalget, men jeg vil love ministeren her fra denne talerstol, at vi vil arbejde positivt for det. Jeg mener ikke, det er tidspunktet at gå ind i detaljer, så derfor er det partiets indstilling.

Sonja Albrink (CD):

Jeg skal meddele, at Centrum-Demokraterne kan medvirke til en positiv udvalgsbehandling, og vi stemmer for lovforslagene.

Lone Dybkjær (RV):

For at blive ved en tradition fra forleden dag skal jeg tilslutte mig Centrum-Demokraternes holdning.

Lysholm Christensen (KRF):

Også fra Kristeligt Folkepartis side skal jeg give min principielle tilslutning til denne modernisering af lovgivningen.

Vi finder, det er helt naturligt, at man indfører den nye regel om brugspligt, som er skitseret i lovforslag nr. L 83, altså at registreringen kan slettes efter 5 år, hvis man ikke i en sammenhængende periode har gjort brug af varemærket. Det må være en naturlig ting at få med, når nu man skal modernisere her.

Jeg vil også godt sige bare nogle få ord om tilslutningen til de internationale varemærkesystemer. Med den stigende internationalisering er det naturligt, at vi knytter an til udlandet, og det såkaldte Madridarrangement kan jo være en oplagt mulighed for at få denne internationale kontakt på plads.

Vi medvirker positivt til en hurtig udvalgsbehandling.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Tak for de positive bemærkninger. Der var et par spørgsmål, som jeg naturligvis vil stille mig til rådighed for bliver besvaret i udvalget.

Jeg skal dog lige til hr. Tommy Dinesen nævne, at denne lovgivning faktisk – så vidt jeg kan se – er en stor fordel for de små virksomheder,

idet det ikke er et spørgsmål, om man skal registrere ved en international institution – hvor den end kommer til at ligge – men tværtimod at man kan registrere i Patentdirektoratet for samtlige landes vedkommende. Det er ubetinget en fordel for en dansk virksomhed, at vi igennem det danske Patentdirektorat kan registrere internationalt, så man netop ikke skal indregistrere i alle disse lande på forskellige sprog; det klares igennem den danske ordning. Derfor skulle det også være en fordel for os.

Jeg er klar over, at der kommer en del spørgsmål i udvalget, som vi naturligvis vil prøve at besvare på bedste vis.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 85:

Forslag til lov om ændring af lov om Københavns Fondsbørs. (Insiderhandel).

Af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt).

(Fremsat 23/1 91).

Lovforslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Nyrup Rasmussen (S):**

Det foreliggende lovforslag har i virkeligheden en dobbelt baggrund. Den første er, at Socialdemokraterne og sideløbende hermed også SF – jeg tror endda, SF var først – fremsatte beslutningsforslag allerede for et års tid siden, og da kom den udmærkede konklusion på initiativet, at ministeren foreslog nedsat et ekspertudvalg, som nu har arbejdet fornuftigt og naturligvis yderst ekspertisemæssigt med spørgsmålet.